

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Davida Bokra a soudců JUDr. Michaely Janouškové a JUDr. Ondřeje Kubáta ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

proti

žalovaným: 1. Ing. [příjmení] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

2. Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

oba zastoupeni advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o nahrazení projevu vůle, k odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2023, č. j. 64 Cm 123/2023-40,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit každému z žalovaných k rukám jejich právního zástupce na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 8 349 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal nahrazení projevu vůle žalovaných uzavřít s žalobcem smlouvu o převodu akcií s číselným označením 21 - 37 o jmenovité hodnotě 75 195 Kč (celkem 1 278 315 Kč), jejichž emitentem je [příjmení] [příjmení], DVA, TŘI, SE, IČO 291 37 390, sídlem Světova 523/1, Libeň, 180 00 Praha 8 (dále též jen, „akcie“ a, „společnost“), s tam specifikovaným obsahem (výrok I.), žalobci uložil povinnost zaplatit 1. žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení 11 132 Kč (výrok II.) a stejnou platební povinnost uložil žalobci ve vztahu k 2. žalovanému (výrok III.).

2. Po provedeném dokazování a ze shodných tvrzení účastníků řízení soud prvního stupně vyšel z těchto skutkových zjištění:

- žalobce je akcionářem společnosti se 42,5% podílem na základním kapitálu a hlasovacích právech. Zbývající akcie společnosti vlastnil Mgr. [jméno] [příjmení] (dále jen, „J. K.“). Ten akcie společnosti představující 50% podíl na základním kapitálu společnosti a hlasovacích právech převedl počátkem roku 2022 na společnost TRYGG Invest s. r. o., IČO 091 92 212 (dále jen, „TRYGG“, v níž je 1. žalovaný jediným společníkem. Akcie společnosti představující 7,5% podíl na základním kapitálu společnosti a hlasovacích právech současně J. K. převedl na 2. žalovanou, tj. manželku 1. žalovaného;

- dne 19. 4. 2022 valná hromada společnosti přijala per rollam usnesení, podle něhož i) členu představenstva J. K. bude vyplacena odměna za výkon funkce za období 2012 až 2021 ve výši 3 060 000 Kč; ii) byla schválena smlouva o výkonu funkce uzavřená mezi společností a J. K. ve znění připojeném k návrhu na rozhodnutí valné hromady společnosti per rollam ze dne 28. 3. 2022; iii) bylo schváleno uzavření smlouvy o zápůjčce ve výši 100 000 Kč mezi společností a [jméno] [příjmení] (dále jen, „P. L.“) ve znění připojeném k návrhu na rozhodnutí valné hromady per rollam ze dne 28. 3. 2022;

- dopisem ze dne 28. 3. 2022 žalobce požádal P. L. o přezkoumání výkonu působnosti představenstva podle § 370 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /dále jen, „z. o. k.“ /, následovala odpověď P. L. ze dne 27. 5. 2022. Dopisem ze dne 9. 11. 2022 požádal žalobce J. K. o zaslání zpráv o vztazích mezi jím jako ovládající osobou a společností jako ovládanou osobou podle § 82 z. o. k. a o poskytnutí informace o výsledku přezkoumání zprávy o vztazích dozorčí radou za jednotlivá období. Dopisem ze dne 22. 3. 2023 požádal žalobce žalované o odkup podílu dle § 89 odst. 1 z. o. k. Žalovaní reagovali dopisem ze dne 11. 4. 2023 s tím, že žalobce nemá na odkup podílu nárok;

- na valné hromadě konané dne 29. 4. 2022 měly být schváleny účetní závěrky za roky 2012 až 2020. Bod programu spočívající ve schválení účetní závěrky společnosti za rok 2012 byl vypuštěn, když samostatná účetní závěrka za tento rok nebyla vyhotovována, neboť došlo ke spojení s účetním obdobím roku 2013. Návrhy na schválení ostatních účetních závěrek společnosti nebyly přijaty, neboť žalobce podal protest a hlasoval proti jejich přijetí;

- z dalších provedených důkazů nebyly zjištěny žádné skutečnosti významné pro posouzení věci.

3. Na základě shora uvedených skutkových zjištění soud prvního stupně dospěl - vycházející z § 89 z. o. k. k tomuto právnímu posouzení věci:

- právo domoci se ukončení účasti ve společnosti - cestou odkoupení podílů ovládající osobou - vzniká společníku při současném splnění těchto podmínek: 1) společnost je ovládanou osobou /§ 74 odst. 1 z. o. k./, 2) ovládající osoba využije svého vlivu /uplatní jej/, 3) postavení společníka se podstatně zhorší nebo dojde k jinému podstatnému poškození jeho oprávněných zájmů, 4) mezi jednáním ovládající osoby /využitím vlivu/ a následky uvedenými v předchozím bodu je dána příčinná souvislost a 5) po dotčení společníku nelze spravedlivě požadovat, aby v ovládané osobě setrval;

- právo na „fair exit“, tj. na ukončení účasti ve společnosti za spravedlivých podmínek, lze i v případě upraveném v § 89 z. o. k. využít jen tehdy, je-li to přiměřené konkrétním okolnostem. Právo na odkup totiž zasahuje do právních poměrů ovládající osoby, jež je nucena převzít podíl (podíly) dotčeného společníka a vynaložit prostředky na zaplacení přiměřené ceny (§ 89 z. o. k. ukládá ovládající osobě smluvní přímus);

- princip proporcionality se v § 89 z. o. k. výslovně promítá v podmínkách uvedených shora v bodech 3) a 5). Ne každé zhoršení postavení společníka, a ne každé poškození jeho oprávněných zájmů ospravedlňuje právo na odkup; právo na odkup může vzniknout pouze tehdy, lze-li takové zhoršení či poškození považovat za podstatné. Ani tehdy, je-li zhoršení postavení společníka či poškození jeho oprávněných zájmů podstatné, nevznikne právo na odkup, není-li naplněna poslední zákonem stanovená podmínka, podle které po společníku nelze spravedlivě požadovat, aby v ovládané osobě setrval;

- z toho vyplývá, že právo odkupu představuje krajní řešení (ultima ratio), a lze je uplatnit zpravidla až tehdy, není-li možné nápravy dosáhnout využitím jiných institutů, anebo není-li s ohledem na okolnosti konkrétního případu spravedlivě požadovat po dotčeném společníkovi, aby k ochraně svých práv využil jiných institutů. Právo odkupu považuje za „prostředek poslední volby“ též odborná literatura, na kterou soud prvního stupně odkazuje;

- postavení akcionáře a z něj plynoucí vliv na správu akciové společnosti jsou do značné míry určeny velikostí akciového podílu, který akcionář vlastní; od něj se obvykle odvíjí jak „velikost“ řady jeho práv (počtu hlasů, podílu na zisku či jiných vlastních zdrojích atd.), tak i velikost rizika, které dotčený akcionář (s ohledem na výši své investice) nese. Rozhodování nejvyššího orgánu společnosti je založeno nikoliv na jednomyslnosti, nýbrž na dosažení (dostatečné, zákonem či stanovami určené) většiny. Je logické, že menšinový akcionář zpravidla nemůže legitimně očekávat, že (sám) prosadí svou koncepci správy společnosti, resp. svůj pohled na to, jak má valná hromada v jednotlivých případech rozhodovat. Proto např. nebude možné obvykle dovozovat, že nepřijetí jeho návrhů (samo o sobě) představuje podstatné zhoršení postavení společníka či podstatné poškození jeho oprávněných zájmů ve smyslu § 89 z. o. k.;

- může-li dotčený společník dosáhnout ochrany svých práv prostřednictvím jiného institutu, nebude zpravidla splněna poslední výše vypočtená podmínka práva na odkup (po společníku bude možné spravedlivě požadovat, aby setrval ve společnosti a aby svá dotčená práva hájil jinými nástroji). To platí především v případě společníků s významným (nikoliv zanedbatelným) menšinovým podílem (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2022, sp. zn. 27 Cdo 1395/2020);

- k jednotlivým namítaným uplatněním vlivu žalovanými jako ovládajícími osobami v podobě tvrzeného tolerování protiprávního jednání členů orgánů společnosti, čímž jej mají fakticky aprobovat a napomáhat mu, soud prvního stupně uvádí:

„Členové orgánů společnosti porušují zákaz konkurence a zneužívají vnitřních informací ke škodě na společnosti.“ - žalobce jako kvalifikovaný akcionář mohl požádat o svolání valné hromady, na které by jako program zařadil odvolání těchto členů z funkce - takto se nikdy nestalo. Žalobce taktéž mohl za společnost podat akcionářskou žalobu podle § 371 a násl. z. o. k., což taktéž neučinil;

„Člen představenstva porušuje povinnost jednat s péčí řádného hospodáře a v důsledku tohoto se zhoršily výsledky společnosti a její hospodaření se stalo ztrátovým.“ - žalobce jako kvalifikovaný akcionář mohl požádat o svolání valné hromady, na které by jako program zařadili odvolání těchto členů z funkce - takto se nikdy nestalo. Žalobce taktéž mohl za společnost podat akcionářskou žalobu podle § 371 a násl. z. o. k., což taktéž neučinil;

„Opakované odmítnutí poskytnutí informací představenstvem a dozorčí radou společnosti.“ - není povinností žalovaných jako akcionářů poskytovat žalobci informace o společnosti. Měl-li

žalobce za to, že mu vysvětlení či informace nebyly poskytnuty, či byly bezdůvodně odmítnuty, mohl postupovat podle § 360 z. o. k., to však neučinil;

–, Nepředkládání k projednání a schválení účetní závěrky.“ - účetní závěrky společnosti byly na návrh žalobce na svolání valné hromady společnosti na této VH projednány, žalobce však sám hlasoval proti jejich sválení;

–, Nezveřejnění zprávy o vztazích.“ - opět se nejedná o povinnost žalovaných jako akcionářů společnosti. Dle usnesení VS Praha č.j. 14 Cmo 79/2023-28 ze dne 16. 5. 2023 není-li zpráva o vztazích předložena, lze usuzovat na porušení péče řádného hospodáře členů statutárního orgánu, ledaže tito členové prokáží opak (shodně Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, komentář k § 456, marg. č. 825 3). Pokud tedy společnost zprávu o vztazích nevypracuje, třebaže tak byla povinna (§ 82 odst. 1 ZOK), může se navrhovatel v rámci ochrany svých akcionářských práv domáhat (za splnění dalších zákonem předepsaných podmínek) na podkladě § 371 an. ZOK náhrady újmy (škody) proti členu představenstva, který tuto povinnost porušil. Poskytnutí potřebných informací, které jsou obsahem nebo podkladem zprávy o vztazích, se může akcionář domáhat prostřednictvím institutu práva na vysvětlení dle § 357 an. ZOK. Práva akcionáře (včetně práva na ochranu jeho vlastnictví) při porušení povinnosti vypracovat zprávu o vztazích dle § 82 odst. 1 ZOK jsou tudíž těmito instituty proporcionálně chráněna. Ani jednoho tohoto institutu však žalobce nevyužil;

–, Neschválení rozdělení zisku.“ - zisk nelze rozdělit a dividendy nelze vyplátit, pokud nejsou schváleny účetní závěrky. Proti jejich schválení hlasoval sám žalobce na valné hromadě společnosti. Nadto sám žalobce nikdy o rozdělení zisku nežádal. Pokud nebyl předložen valné hromadě společnosti návrh na schválení rozdělení zisku, žalovaní o něm tedy ani neměli faktickou možnost hlasovat;

–, Nevyplacení dividendy (neschválení rozdělení zisku) za celou dobu trvání společnosti.“ - pokud žalovaní akcie nabyli až na začátku roku 2022, jejich vliv podle § 89 z. o. k. lze vztáhnout až od tohoto okamžiku, nikoliv předtím. Taktéž by v tomto případě nebyly dodrženy lhůty stanovené v § 89 odst. 2 z. o. k. Rozhodnutí valné hromady o tom, že zisk nebude rozdělen, prosazené hlasy ovládající osoby (či osob jí ovládaných), pro které nejsou žádné důležité (ospravedlnitelné) důvody, odporuje zákonu a představuje zásah do práv (menšinových) akcionářů. Jak se podává z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. 27 Cdo 3885/2017, uveřejněného pod číslem 9/ 2020 Sb. rozh. obč. (dále jen, „R 9/2020“) a judikatury v něm citované. V takovém případě se dotčení akcionáři se mohou proti takovému jednání bránit návrhem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o (ne) rozdělení zisku podle § 428 z. o. k. a návrhem na přiznání přiměřeného zadostiučinění podle § 430 odst. 2 z. o. k. V řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady by pak soud posuzoval, zda je rozhodnutí o (ne) rozdělení zisku v souladu se zákonem a stanovami. Teprve v situaci, kdy by valná hromada opakovaně rozhodovala (vahou hlasů ovládající osoby, popř. osob jí ovládaných) o (ne) rozdělení zisku v rozporu se zákonem a stanovami, a kdy by bylo zjevné, že instituty upravené v § 428 a § 430 odst. 2 z. o. k. nevedou v poměrech konkrétní společnosti k dostatečné ochraně práv menšinových akcionářů, mohla by taková skutečnost představovat podstatné poškození práv akcionáře ve smyslu § 89 z. o. k., odůvodňující postup podle označeného ustanovení;

–, Přijetí rozhodnutí valné hromady společnosti mimo její zasedání (per rollam) dne 19. 4. 2022 o vyplacení odměny J. K. a poskytnutí zápůjčky členu dozorčí rady P. L.“ - toto rozhodnutí bylo napadeno návrhem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Doposud nebyla vyslovena neplatnost těchto rozhodnutí, je tedy třeba vycházet z toho, že napadená rozhodnutí jsou platná (jejich neplanost soud doposud nevyslovil) a nepředstavují samy o sobě zásah do postavení žalobce či jeho oprávněných zájmů, jenž by odůvodňoval postup dle § 89 z. o. k.;

– „Právo podílet se na valné hromadě na řízení společnosti.“ – není povinností žalovaných svolávat valnou hromadu společnosti;

– „Nesvolání valné hromady společnosti k projednání účetní závěrky za rok 2022“ – není povinností žalovaných svolávat valnou hromadu společnosti. Žádost o její svolání včetně zařazení bodu programu schválení účetní závěrky společnosti za rok 2022 má oprávnění podat žalobce jako kvalifikovaný akcionář;

- nabytá shledána namítaná využívání vlivu žalovaných jako ovládajících osob v ovládané společnosti opravňující žalobce požadovat po žalovaných odkup jeho akcií. Žalovaní buď na skutečnosti, které měly vést ke zhoršení postavení žalobce ve společnosti, žádný vliv neměli a mít nemohou (porušování povinností členy orgánů společnosti, odmítání poskytování informací o společnosti, nezveřejnění zprávy o vztazích či skutečnosti, které nastaly před nabytím akcií společnosti žalovanými), nebo k nim přispěl žalobce sám (hlasování proti přijetí rozhodnutí o schválení účetních závěrek společností za období 2013 – 2020), či žalobce mohl dosáhnout ochrany svých práv prostřednictvím jiného institutu (návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí o schválení odměny J. K. a poskytnutí zápůjčky P. L., což žalobce učinil, jejich neplatnost soudem doposud vyslovena nebyla, naopak Městský soud v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 68 Cm 17/2022 návrh usnesením ze dne 16. 11. 2023 nepravomocně zamítl;

- při ústním jednání dne 27. 10. 2023 soud zamítl žádost žalobce o poskytnutí lhůty pro doplnění tvrzení a označení důkazů. Primárním a hlavním důvodem, pro který žalobce žádal o odkup svého podílu, byla rozhodnutí přijatá mimo valnou hromadu společnosti dne 19. 4. 2022, tj. vyplacení odměny J. K. a poskytnutí zápůjčky P. L., což uvedl v žádosti ze dne 22. 3. 2023, v žalobě, v replice, a taktéž při jednání soudu, kde zdůraznil, že hlavním důvodem pro podání žaloby bylo právě přijetí těchto rozhodnutí. S ohledem na neměnný rámec tvrzeného využívání vlivu žalovanými po celou dobu řízení byla taková žádost shledána jako účelová, mající za cíl bezdůvodné prodlužování řízení;

- žaloba není důvodná, proto byla zamítnuta.

4. Výroky o náhradě nákladů řízení soud prvního stupně odůvodnil s odkazem na § 142 odst. 1 o. s. ř. a na příslušná ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), úspěchem žalovaných v řízení. Každému z nich náleží náhrada odměny advokáta za 4 úkony právní služby po 2 000 Kč, 4 režijní paušály po 300 Kč, náhrada 21% DPH ve výši 1 932 Kč; celkem tedy činí náhrada u každého z žalovaných 11 132 Kč.

5. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal žalobce odvolání, navrhuje, aby odvolací soud rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. Odvolatel soudu prvního stupně s odkazem na § 205 odst. 2 písm. e/ a g/ o. s. ř. vytýká, že na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Nesprávná skutková zjištění se týkají zejména, zcela zásadního zhoršení postavení žalobce jako minoritního akcionáře společnosti a podstatného poškození dalších oprávněných zájmů žalobce v důsledku využití žalovaných jako osob ovládajících společnost, v důsledku čehož nelze spravedlivě požadovat po žalobci, aby nadále setrval jako menšinový akcionář ve společnosti“. Nesprávné právní posouzení věci odvolatel spatřuje v mylném závěru soudu prvního stupně o nesplnění předpokladů vyplývajících z § 89 z. o. k., a to zejména s ohledem na, zcela zřejmě účelový převod akcií společnosti pouze tzv. na oko za účelem zastřít hrubé zneužití většiny hlasů původního většinového akcionáře J. K., který společnost přes žalované nadále ovládá, a s jejich spoluúčastí vyvádí značné finanční prostředky představující podstatnou část aktiv ze společnosti ve prospěch J. K. jako bývalého většinového akcionáře a stále osobu fakticky ovládající společnost se zcela zřejmým úmyslem zásadním způsobem poškodit žalobce jako menšinového akcionáře, v důsledku čehož došlo ke zcela

zásadnímu zhoršení postavení žalobce jako menšinového akcionáře společnosti a podstatnému poškození jeho dalších oprávněných zájmů, takže po žalobci nelze spravedlivě požadovat, aby nadále jako menšinový akcionář setrval ve společnosti“. V podání ze dne 17. 10. 2024 pak odvolatel svoji argumentaci obsáhle rozvíjí zejména ve vztahu k účelovému převodu akcií na 2. žalovaného a TRYGG a vyplacení odměny J. K. za výkon funkce za období 2012 až 2021 ve výši 3 060 000 Kč. V této souvislosti namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť soud prvního stupně se s touto částí argumentace v podobě prezentované před soudem prvního stupně vůbec nevypořádal. Poukazuje na to, že Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 5. 6. 2024, sp. zn. 7 Cmo 58/2024, 7 Cmo 138/2024, vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady společnosti o schválení odměny J. K. Přesto J. K. vyplacenou odměnu nevrátil a namísto toho předložil akcionářům dne 23. 9. 2024 nový návrh na přiznání odměny v totožné ve výši 3 060 000 Kč. Žalovaní tento návrh i přes nesouhlas žalobce schválili. Žaloba o vyslovení neplatnosti daného rozhodnutí valné hromady se tak jeví jako zjevně neúčinný nástroj ochrany oprávněných zájmů žalobce. V rámci testu proporcionality je podle názoru odvolatele nutné zohlednit i následné jednání žalovaných. Ti po podání žaloby na valné hromadě konané dne 1. 3. 2024 odmítli odvolat J. K. z funkce člena představenstva na základě návrhu žalobce odůvodněného soustavným porušováním povinností z jeho strany a setrvalé ztrátovým hospodařením společnosti. I tuto argumentaci odvolatel v doplnění odvolání blíže rozvádí.

7. Žalovaní navrhli, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

8. Podle žalovaných odvolání (opět) obsahuje řadu osočení a invektiv, nevhodných a nedůstojných soudního jednání. Odvolatel soudu prvního stupně vytýká, že na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, ale neuvádí, z jakých konkrétních důkazů měla být vyvozena jiná skutková zjištění. Stejně tak odvolatel výtku nesprávného právního posouzení věci nepodpořil jakoukoliv věcnou argumentací nebo polemikou s právními závěry soudu prvního stupně. K vyjádření připojují seznam navrhaných důkazů na podporu správnosti skutkových závěrů soudu prvního stupně. Svoji argumentaci dále rozvíjí v doplnění vyjádření k odvolání ze dne 23. 10. 2024, v němž ze stejného důvodu činí další důkazní návrhy.

9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné z důvodů rozvedených odvolacím soudem níže.

10. Žalobce žalobou dle § 161 odst. 3 o. s. ř. uplatňuje nárok na nahrazení projevu vůle žalovaných k uzavření smlouvy o odkupu akcií dle § 89 z. o. k. Pak ale bylo nezbytné, aby žalobce - mj. co do obsahu petitu žaloby - dostál požadavkům pro tento typ žalob vyplývajícím z platné právní úpravy a dlouhodobě ustálené rozhodovací praxe soudů.

11. Takovémuto typu žalob lze vyhovět jediné tehdy, pokud právní předpisy poskytují podklad pro navržené nahrazení projevu vůle, a to v celém žalobou požadovaném rozsahu. Pokud však navržený obsah projevu vůle takovýto podklad - třeba i jen částečně - postrádá, soudu nezbyvá, než žalobu v plném rozsahu zamítnout. Povinností soudu je totiž posuzovat takový návrh zásadně jako celek, tj. v tom znění, jak se nahrazení projevu vůle žalobce domáhá, aniž by byl oprávněn do jeho obsahu zasahovat a provádět jeho úpravy, neboť je vázán návrhem na zahájení řízení (§ 153 odst. 2 o. s. ř.). To platí s výhradou zřejmých jazykových nesprávností charakteru překlepů apod. Tento závěr je potvrzen dlouhodobě ustálenými závěry soudní praxe. K tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 1990, sp. zn. 3 Cz 45/90, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 53/1991, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2006, sp. zn. 26 Cdo 154/2005, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 58/2007, či rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4608/2015, ze dne 30. 9. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3845/2014, a ze dne 30. 9. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3542/2014.

12. V poměrech projednávané věci navržený obsah smlouvy zahrnuje jak nezbytné náležitosti smlouvy o převodu akcií, bez kterých by smlouva platně nevznikla - určení smluvních stran, určení daných akcií, dohodu o ceně podle znaleckého posudku, závazek žalobce vlastnictví k akciím převést a rubopisované akcie předat žalovaným a závazek žalovaných zaplatit kupní cenu. Obsahuje ale i další ujednání, pro které hmotněprávní úprava neposkytuje podklad, a to ve znění: „Navrhovatelé uhradí převodci kupní cenu do 7 dnů od uzavření této smlouvy. Akcie opatřené rubopisem předá převodce nabyvatelům do 7 dnů od zaplacení kupní ceny“. Toto ujednání porušuje vzájemnou podmíněnost plnění vyplývající pro daný případ z podpůrné úpravy v § 2079 odst. 2 o. z., podle něhož neplyne-li ze smlouvy nebo zvyklostí něco jiného, jsou prodávající a kupující zavázáni splnit své povinnosti současně.

13. S ohledem na shora uvedené skutečnosti žalobce nemůže se svojí žalobou již od okamžiku jejího podání uspět. Přitom už v době podání žaloby byly výše uvedené judikaturní závěry široké veřejnosti přístupné např. na stránkách Nejvyššího soudu [webová adresa] a žalobce i jeho právní zástupce se s nimi mohli včas seznámit a přizpůsobit jim obsah žaloby. Za tohoto stavu bylo nadbytečné zabývat se argumentací účastníků k (ne) naplnění výše uvedených podmínek vyplývajících z § 89 z. o. k. a důkazními návrhy žalovaných vznesenými v průběhu odvolacího řízení.

14. Proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.), včetně závislých výroků o náhradě nákladů řízení.

15. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud rozhodl dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 o. s. ř. V odvolacím řízení každému z úspěšných žalovaných přiznal vůči žalobci právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v rozsahu - mimosmluvní odměny advokáta za tři úkony právní služby spočívající ve vyjádření k odvolání, vyjádření k doplnění odvolání a účasti na jednání odvolacího soudu po 2 000 Kč dle § 11 odst. 1 písm. g), k), § 9 odst. 3 písm. b), § 7 bodu 5, § 12 odst. 4 advokátního tarifu, 3 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. z částky 9 900 Kč ve výši 1 449 Kč. Žalobce je tedy povinen zaplatit každému ze žalovaných k rukám jejich právního zástupce 8 349 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 24. října 2024

Mgr., Ing. David Bokr
předseda senátu